

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 29-12-2021

Αριθμός απόφασης: 3720

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔ/ΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Τακαντζά 8-10

Ταχ. Κώδικας : 546 30 Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313332246

E-Mail : ded.thess@aade.gr

Url : www.aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170) όπως τροποποιήθηκε και ισχύει .

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.

δ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με **ημερομηνία κατάθεσης 01/09/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ..... ενδικοφανή προσφυγή του ..... του .....**, με ΑΦΜ:....., κατά της υπ' αριθμ...../02-07-2021 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2019, του προϊσταμένου της ΔΟΥ Ε' Θεσσαλονίκης, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5.Την ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2019 του προϊσταμένου της ΔΟΥ Ε΄ Θεσσαλονίκης, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

7. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7-Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της υπ'αρ.πρωτ...../01-09-2021 ενδικοφανούς προσφυγής του ..... του ....., με ΑΦΜ:....., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

- Με την με αριθμ...../02-07-2021 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2019 καταλογίσθηκε σε βάρος του προσφεύγοντα, ποσό κύριου φόρου ύψους 8.629,50€, πρόστιμο άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. 4.314,75€ και ειδική εισφορά αλληλεγγύης 903,94€, ήτοι συνολικό ποσό φόρου προς καταβολή ύψους 13.848,19€.

Η ανωτέρω πράξη εδράζεται επί της από 02-07-2021 έκθεσης μερικού ελέγχου προσδιορισμού φορολογίας εισοδήματος (Ν 4172/2013, Ν4174/2013), της ΔΟΥ Ε΄ Θεσσαλονίκης κατόπιν ελέγχου που διενεργήθηκε δυνάμει της υπ'αριθμ...../01-04-2021 εντολής ελέγχου του προϊσταμένου της.

Αιτία του ελέγχου αποτέλεσε το με αριθμό πρωτ.ΕΜΠ ...../12-09-2019 έγγραφο της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες, που έλαβε αριθμό πρωτ.εισερχ.της ΔΟΥ Ε΄ Θεσσαλονίκης ΕΜΠ ...../23-09-2019, με το οποίο διαβιβάστηκαν πληροφορίες από έρευνα που πραγματοποιήθηκε στο Β΄ Τελωνείο Αερ/να Μακεδονία, σύμφωνα με τις οποίες ο προσφεύγων, την 21-07-2019, επιχείρησε να εξάγει ρευστά διαθέσιμα.

Ειδικότερα, από την με αριθμό πρωτ...../25-07-2019 Διαπιστωτική Πράξη Παράβασης του Β΄ Τελωνείου Αερ/να Μακεδονίας προκύπτουν τα παρακάτω:

Την 21^η Ιουλίου του έτους 2019 και περί ώρα 13:00μμ, τελωνειακοί υπάλληλοι του Β΄ Τελωνείου Αερολιμένα Μακεδονίας (κατόπιν ειδοποίησης από την αστυνομία) προσήλθαν στην Αίθουσα Αναχωρήσεων Επιβατών, όπου δυνάμει της υπ'αριθμ...../2019 εντολής ελέγχου της υπηρεσίας πραγματοποίησαν έλεγχο ρευστών διαθεσίμων στον προσφεύγοντα. Από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι ο προσφεύγων έφερε ποσότητα χρημάτων μεγαλύτερη του επιτρεπτού ορίου. Στην αποσκευή χειρός που έφερε μαζί του ευρέθησαν επιμελώς κρυμμένα σε θήκες σαπουνιών 26.150,00, χωρίς να τα έχει προηγουμένως δηλώσει στην Υπηρεσία. Ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι δεν ήξερε ότι έπρεπε να τα δηλώσει διότι δεν ήταν όλα δικά του. Σε ερώτηση των υπαλλήλων απάντησε, ότι τα χρήματα προέρχονται από την εργασία του και ότι δεν είναι όλα δικά του, αλλά μέρος αυτών είναι κάποιου άλλου ατόμου που δεν κατονόμασε και για λογαριασμό του τα πήγαινε

στο Πακιστάν. Κατόπιν έρευνας στα αρχεία του τμήματος Εκ των Υστέρων Ελέγχων και Δίωξης Λαθρεμπορίου του Β' Τελωνείου Αερολιμένα Μακεδονία, διαπιστώθηκε ότι στις 17-05-2018 επιβάτης με διαβατήριο από το Πακιστάν, ο οποίος είχε διαπράξει επίσης παράβαση μη δήλωσης ρευστών κατά την αναχώρησή του, δήλωσε τότε ότι τα χρήματα προέρχονται από φίλους του, ανάμεσα στους οποίους κατονόμασε και τον προσφεύγοντα. Η διαπιστωτική πράξη καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο προσφεύγων, όχι μόνο είχε επιμελώς κρυμμένα τα χρήματα, αλλά αποδεικνύεται ότι γνώριζε ότι είχε υποχρέωση δήλωσης ρευστών διαθεσίμων κατά την έξοδό του από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Με την με αριθμ...../2019 Καταλογιστική πράξη του Β' Τελωνείου Αερολιμένα Μακεδονία, η ανωτέρω πράξη της μη δήλωσης ρευστών διαθεσίμων χαρακτηρίστηκε ως απλή τελωνειακή παράβαση με την έννοια του άρθρου 142 § 1 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 147 § 8 του Ν 2960/2001 «Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα» με υπαίτιο τον προσφεύγοντα και του επιβλήθηκε το πρόστιμο του άρθρου 147 § 8 του Ν 2960/2001 όπως προστέθηκε με το Ν 3610/2007, το οποίο ανέρχεται στο 25% του μη δηλωθέντος ποσού.

Ο έλεγχος, λαμβάνοντας υπόψη το προαναφερθέν έγγραφο της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες, την με αριθμ.88/2019 Καταλογιστική Πράξη του Β' Τελωνείου Αερολιμένα Μακεδονίας, καθώς και τα δεδομένα των φορολογικών δηλώσεων που υπέβαλε ο προσφεύγων κατά την τελευταία πενταετία, έκρινε ότι το ποσό των 26.150,00€ που επιχείρησε να εξάγει-μεταφέρει ο προσφεύγων αδήλωτο από τη χώρα μας, αποτελεί προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη πηγή ή άλλη αδικαιολόγητη αιτία και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 § 4 του Ν 4172/2013 λογίζεται ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα και φορολογείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 § 4 του Ν 4172/2013, ήτοι με συντελεστή 33%.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του, ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2019 ισχυριζόμενος ότι:

1) Δεν υφίσταται αδικαιολόγητη προσαύξηση της περιουσίας του, καθώς το ποσό των 26.150,00€ δικαιολογείται πλήρως και προέρχεται από γνωστή πηγή. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι το ποσό αυτό του το έδωσαν ομοεθνείς του προκειμένου να το μεταφέρει στο Πακιστάν στις οικογένειές τους, των οποίων έχουν αναλάβει την οικονομική τους ενίσχυση, και προέρχεται από νόμιμα σχηματισθέντα εισοδήματα από τις εργασίες τους. Συγκεκριμένα, έλαβε:

- α) Το ποσό των 4.500,00€ από τον ....., στην επιχείρηση του οποίου εργάζεται.
- β) Το ποσό των 2.500,00€ από τον ....., με τον οποίο διατηρεί φιλικές σχέσεις.
- γ) Το ποσό των 4.500,00€ από τον ....., με τον οποίο διατηρεί φιλικές σχέσεις.
- δ) Το ποσό των 1.000,00€ από τον ....., με τον οποίο διατηρεί φιλικές σχέσεις.
- ε) Το ποσό των 2.500,00€ από τον ....., με τον οποίο διατηρεί φιλικές σχέσεις.
- στ) Το ποσό των 3.000,00€ από τον ....., με τον οποίο διατηρεί φιλικές σχέσεις.
- ζ) Το ποσό των 1.000,00€ από τον ....., με τον οποίο διατηρεί φιλικές σχέσεις.

η) Το ποσό των 3.000,00€ από τον ..... , με τον οποίο διατηρεί φιλικές σχέσεις.

θ) Το ποσό των 3.150,00€ από τον ..... , με τον οποίο διατηρεί φιλικές σχέσεις.

Προς επίρρωση του ισχυρισμού του επικαλείται και προσκομίζει σχετικές υπεύθυνες δηλώσεις των ανωτέρω.

2) Στη χείριστη των περιπτώσεων, το ελεγχόμενο ποσό πρέπει να θεωρηθεί ταμειακή διευκόλυνση χωρίς κατάρτηση εγγράφου, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 13 του Κ.Ν.Τ.Χ.. Το εν λόγω ποσό δεν αποτελεί δωρεά, καθώς δεν υπήρχε ιδιαίτερη υποχρέωση.

Επειδή, στο άρθρο 23 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.....».

Επειδή, με τη με αριθ. ΔΕΛ Α 1069048/2-5-2014 εγκύκλιο του Γ.Γ.Δ.Ε., σχετικά με το άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι: « Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Διοίκησης με σκοπό τη διαπίστωση της εφαρμογής των φορολογικών διατάξεων εκ μέρους του φορολογούμενου και την επαλήθευση του περιεχομένου των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σ' αυτήν **σε σχέση πάντοτε με τη συναλλακτική δραστηριότητα και τα οικονομικά δεδομένα όπως αυτά προκύπτουν από οποιαδήποτε βιβλία και στοιχεία. Επίσης η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίζει το ύψος του οφειλόμενου ποσού (φόρος – πρόστιμο – τέλος - εισφορά κλπ.) που πρέπει να καταβληθεί από το φορολογούμενο**».

Επειδή με τις διατάξεις του Ν.4172/2013, στο άρθρο 3 ορίζεται ότι: “1. Ο φορολογούμενος που έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα υπόκειται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημά του που προκύπτει στην ημεδαπή και την αλλοδαπή, ήτοι το παγκόσμιο εισόδημά του που αποκτάται μέσα σε ορισμένο φορολογικό έτος”.

Επειδή, στο άρθρο 7 του Ν 4172/2013 ορίζεται ότι “ 1. Φορολογητέο εισόδημα είναι το εισόδημα που απομένει μετά την αφαίρεση των δαπανών που εκπίπτουν, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Φ.Ε. από το ακαθάριστο εισόδημα.

2. Ο Κ.Φ.Ε. διακρίνει τις ακόλουθες κατηγορίες ακαθάριστων εισοδημάτων: α) εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις, β) εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα, γ) εισόδημα από κεφάλαιο και δ) εισόδημα από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίο”.

Επειδή, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Ν4172/2013 “4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

Επειδή, στην παράγραφο 4 του άρθρου 29 του Ν 4172/2013 ορίζεται ότι “ Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%)”.

Επειδή, στο άρθρο 39 του Ν 4174/2013 ορίζεται ότι «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.»

Επειδή, περαιτέρω, με την **ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015** δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β΄ Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής: «Απαντώντας σε προφορικά και γραπτά ερωτήματα περί της ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή τους, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Β' Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, **και**

ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησή της.

[...]

7. Επίσης, σε όσες περιπτώσεις επικαλείται ο φορολογούμενος ότι η προσαύξηση περιουσίας προέρχεται από δωρεά, δανειοδότηση, γονική παροχή, κληρονομιά κλπ, πρέπει να ελέγχεται αν υπήρχε η δυνατότητα από τον δωρητή, τον δανειοδότη, τον παρέχοντα, τον κληρονομούμενο, να καταβάλλει ποσά που επικαλείται ο φορολογούμενος, καθώς και αν έχουν καταλογιστεί τα ποσά που προβλέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις (π.χ. τέλη χαρτοσήμου, φόρος γονικής παροχής, φόρος δωρεάς κ.λπ.).».

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. 884/2016 απόφαση του ΣτΕ (Β' Τμήμα Επταμελές) ότι «η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου [...] το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την

αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείψει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣτΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), [...]13. Επειδή, η ως άνω διάταξη του εδαφίου β΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους. ....».

Επειδή, περαιτέρω, «**Δάνειο** είναι η σύμβαση, κατά την οποία ο ένας από τους συμβαλλόμενους (δανειστής) μεταβιβάζει στον άλλο συμβαλλόμενο (οφειλέτη) κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, ο δε οφειλέτης υποχρεούται να επιστρέψει στον δανειστή πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας (άρθρο 806 Α.Κ.).

2. Αντικείμενο του δανείου μπορεί να είναι χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, των οποίων η κυριότητα μεταβιβάστηκε στον οφειλέτη (Εφ. Αιγ. 76/1980, Α.Π. 660/1979). Το αντικείμενο του δανείου πρέπει να έχει οικονομική αξία. Δεν είναι απαραίτητο το πράγμα να είναι αναλωτό (Ειρ. Αργ. 1581/1969), ούτε ενδιαφέρει ο σκοπός, για τον οποίο πρόκειται να χρησιμοποιηθεί το δάνεισμα (Α.Π. 80/1938).

3. Ο σκοπός του δανείου ποικίλλει. Συνήθως, για τον οφειλέτη αποτελεί άρση μιας προσωρινής οικονομικής ανάγκης, ενώ, για τον δανειστή, όταν το δάνειο συμφωνείται έντοκο, αποτελεί μία επωφελή τοποθέτηση κεφαλαίου.

β. Χαρακτηριστικό της σύμβασης δανείου. Η σύμβαση του δανείου παρουσιάζει τα εξής χαρακτηριστικά:

α) Η σύμβαση του δανείου είναι σύμβαση παραδοτική και κατατάσσεται στις λεγόμενες «παραδοτικές» (τε) συμβάσεις, καθόσον, για την κατάρτιση της σύμβασης αυτής δεν αρκεί μόνο συμφωνία των συμβαλλόμενων, αλλά απαιτείται και παράδοση του πράγματος στον οφειλέτη.

β) Η σύμβαση του δανείου είναι σύμβαση άτυπη, δηλαδή, είναι σύμβαση, για την οποία δεν απαιτείται έγγραφος τύπος (Εφ. Θεσ. 407/1980).

γ) Το δάνειο είναι σύμβαση αιτιώδης, με την έννοια, ότι το κύρος του εξαρτάται από την ύπαρξη και τη νομιμότητα της αιτίας, που είναι η πρόθεση δανεισμού (Φορ. Πρωτ. Ρόδου 6/1966).

δ) Το δάνειο είναι σύμβαση ενοχική και υποσχετική. Με αυτή ο ένας από τους συμβαλλόμενους (δανειστής) μεταβιβάζει την κυριότητα αντικαταστατών πραγμάτων στον άλλο (οφειλέτη), για την απόδοση άλλων πραγμάτων της ίδιας ποσότητας και ποιότητας.

ε) Το δάνειο είναι σύμβαση διαρκής.

στ) Το δάνειο είναι σύμβαση συναινετική, επειδή, για την κατάρτιση αυτού αρκεί η συμφωνία των μερών, η δε, μεταβίβαση αυτού γίνεται στα πλαίσια της ήδη καταρτισμένης σύμβασης.

ζ) Το δάνειο είναι σύμβαση αυστηρά ετεροβαρής, καθόσον γεννά υποχρέωση μόνο, για τον οφειλέτη και δη, για απόδοση άλλων πραγμάτων της ίδιας ποσότητας και ποιότητας (Α.Π. 569/1958, Εφ. Αθ. 161/1962, 419/1970). Τούτο ισχύει στην περίπτωση, που το δάνειο είναι άτοκο. Εάν, όμως, το δάνειο είναι έντοκο, τότε η σύμβαση του δανείου, είναι σύμβαση αμφοτεροβαρής, του τόκου επέχοντος θέση ανταλλάγματος (αντιπαροχής).

η) Το δάνειο, και ειδικότερα το χρηματικό δάνειο, είναι πάντοτε πιστωτική σύμβαση (Φορ. Πρ. Ροδ. 6/1966).

γ. Προϋποθέσεις σύστασης δανείου. Για τη σύσταση του δανείου απαιτείται να συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

α) Συμφωνία δανειστή και οφειλέτη, σχετικά με την αιτία, για την οποία μεταβιβάζεται η κυριότητα των αντικαταστατών πραγμάτων. Δηλαδή, η μεταβίβαση της κυριότητας να γίνεται επί σκοπώ δανείου και τούτο, γιατί η σύμβαση του δανείου είναι αιτιώδης.....

β) Παράδοση του πράγματος από τον δανειστή στον οφειλέτη. Δηλαδή, παράδοση και μεταβίβαση της κυριότητας των πραγμάτων στον οφειλέτη (Α.Π. 1079/1973) και τούτο, γιατί η σύμβαση του δανείου κατατάσσεται στις λεγόμενες «παραδοτικές» (re) συμβάσεις. Από την παράδοση του πράγματος στον οφειλέτη καταρτίζεται το δάνειο και από τότε γεννάται η υποχρέωση του οφειλέτη, για απόδοση άλλων πραγμάτων της ίδιας ποσότητας και ποιότητας. Από και δια της παραδόσεως του δανείσματος στον οφειλέτη το δάνειο λέγεται παραδοτικό δάνειο είτε καταρτιζόμενο δάνειο....

γ) Απόδοση του πράγματος από τον οφειλέτη στον δανειστή. Δηλαδή, απόδοση από τον οφειλέτη στον δανειστή άλλων πραγμάτων της ίδιας ποσότητας και ποιότητας (Α.Π. 569/1978, Εφ. Αθ. 161/1962, 419/1970). Σημειώνεται, ότι δεν αλλοιώνει τη σύμβαση του δανείου η πρόσθετη συμφωνία (παρεπόμενη συμφωνία) των συμβαλλόμενων, όπως τα δανεισθέντα αποδοθούν σε πράγματα άλλης ποιότητας, με την προϋπόθεση, ότι κατά τη βούληση των μερών, επιφυλάχθηκε υπέρ του οφειλέτη η διαζευκτική αυτή ευχέρεια....

• Εφόσον πληρούνται οι ανωτέρω προϋποθέσεις, υπάρχει δάνειο κατά την έννοια του άρθρου 806 του Αστικού Κώδικα, έστω και αν η σύμβαση δεν χαρακτηρίστηκε ως δάνειο από τα συμβαλλόμενα μέρη (Α.Π. 137/1968, Εφ. Αθ. 2447/1962) ....(ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Θ. ΡΕΠΠΑ τ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ- ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ- ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΤΕΛΩΝ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ- ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΚΔΟΣΗ- ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΝΤ. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ ΑΘΗΝΑ - ΚΟΜΟΤΗΝΗ 2007 σελ 178-180).

Επειδή, ακολούθως, με τις διατάξεις της **ΠΟΛ. 1033/2013**, ορίζεται μεταξύ άλλων (παράγραφος 16 -Κάλυψη του εμβάσματος με χρηματικά ποσά που προέρχονται από λήψη δανείων) ότι, δάνεια τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία (π.χ. κίνηση λογ/σμών, οποιοδήποτε δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο που απέκτησε βεβαία χρονολογία πριν την ημερομηνία του εμβάσματος) γίνονται δεκτά, εφόσον από τα παραπάνω έγγραφα αποδεικνύεται ότι έχουν ληφθεί πριν την πραγματοποίηση του εμβάσματος, έστω και αν υποβληθεί εκπρόθεσμα η οικεία δήλωση (δανείου).

Επειδή, τόσο η Ενωσιακή όσο και η Εθνική νομοθεσία έχουν θεσπίσει και εισάγει την υποχρέωση όπως κάθε εξερχόμενο ή εισερχόμενο στην Ευρωπαϊκή Ένωση φυσικό πρόσωπο να δηλώνει τα ρευστά διαθέσιμα που μεταφέρει.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 1889/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τους ελέγχους ρευστών διαθεσίμων που εισέρχονται ή εξέρχονται από την Ε.Ε., τα ρευστά διαθέσιμα που μεταφέρει φυσικό πρόσωπο εισερχόμενο ή εξερχόμενο από την Ε.Ε. υπόκεινται στην αρχή της υποχρεωτικής δήλωσης. Σκοπός της εν λόγω αρχής είναι η πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και η πρόληψη της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Επειδή, σύμφωνα με τη διαπιστωτική πράξη του Β' Τελωνείου Αερολιμένα Μακεδονίας, ο προσφεύγων εντοπίστηκε στην αίθουσα αναχωρήσεων επιβατών του αεροδρομίου Μακεδονία να φέρει σε αποσκευή χειρός, επιμελώς κρυμμένα σε θήκες σαπουνιών το ποσό των 26.150,00, το οποίο δεν είχε δηλώσει στην υπηρεσία.

Επειδή, από τον έλεγχο που πραγματοποίησε η αρμόδια ΔΟΥ Ε' Θεσσαλονίκης στα δεδομένα των υποβληθέντων από τον προσφεύγοντα την τελευταία πενταετία, δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος, διαπίστωσε ότι δεν υφίσταται υπόλοιπο, το οποίο θα μπορούσε να δικαιολογήσει την ύπαρξη του εν λόγω ποσού στα χέρια του προσφεύγοντα με τη μορφή ρευστών διαθεσίμων.

Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι τα εν λόγω ρευστά διαθέσιμα ήταν χρήματα που του έδωσαν ομοεθνείς του (συνολικά εννέα) προκειμένου να τα μεταφέρει στις οικογένειές τους στο Πακιστάν. Προς επίρρωση του ισχυρισμού του προσκομίζει σχετικές υπεύθυνες δηλώσεις. Ωστόσο, οι υπό κρίση υπεύθυνες δηλώσεις, ακόμη και αν ήταν θεωρημένες από αρμόδια αρχή, φέροντας βέβαιη ημερομηνία (κάτι που δε συντρέχει) πριν τη διαπίστωση της παράβασης της μη δήλωσης ρευστών διαθεσίμων από τους υπαλλήλους του Β' Τελωνείου Αερολιμένα Μακεδονίας, δε συνιστούν έγγραφα ικανά να αποδείξουν ότι ο πραγματικός δικαιούχος των χρημάτων δεν ήταν ο προσφεύγων, στην κατοχή του οποίου βρέθηκαν.

Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι δεν γνώριζε την υποχρέωση δήλωσης του εν λόγω ποσού στην υπηρεσία του Τελωνείου του Αερολιμένα Μακεδονίας. Ωστόσο, έτερος ομοεθνής του, όταν διαπιστώθηκε ότι υπέπεσε στην παράβαση της μη δήλωσης ρευστών διαθεσίμων, δήλωσε ομοίως ότι τα χρήματα αυτά προέρχονται από φίλους του, μεταξύ των οποίων κατανόμασε και τον προσφεύγοντα. Συνεπώς και σύμφωνα με τη διαπιστωτική πράξη του Β' Τελωνείου Αερολιμένα Μακεδονίας, γνώριζε την ύπαρξη της σχετικής υποχρέωσης και για αυτό είχε επιμελώς κρυμμένα τα χρήματα σε αποσκευή χειρός και ο σχετικός ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το υπό κρίση χρηματικό ποσό αποτελεί ταμειακή διευκόλυνση χωρίς κατάρτιση εγγράφου. Ωστόσο, ξεφεύγει από τα δεδομένα της λογικής η είσπραξη ποσού ως ταμειακή διευκόλυνση χωρίς να προϋφίσταται η οικονομική του κάλυψη (όπως ισχυρίζεται ο ίδιος στη σελ.13 της ενδικοφανούς προσφυγής) από συνολικά εννέα άτομα, με τα οκτώ από τα οποία διατηρεί απλώς φιλικές σχέσεις, και κανένα από αυτά δε φρόντισε να λάβει εγγυήσεις για την επιστροφή του σχετικού ποσού.

Επειδή, ο προσφεύγων δεν απέδειξε την πηγή και την αιτία προέλευσης του ποσού των 26.150,00€.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από 01-09-2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου 42249 ενδικοφανούς προσφυγής, του ..... του ..... με ΑΦΜ:.....

Οριστική φορολογική υποχρέωση του προσφεύγοντα βάσει της παρούσας απόφασης

Υπ'αριθμ...../02-07-2021 Οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2019:13.848,19€

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές αντίγραφο

Η υπάλληλος του Αυτοτελούς

Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της